

[Bilgrav-Nielsen]

Vi fortsætter med det i de kommende år. Det er utroligt, at man bliver ved med at sige, at dette er en særlig belastning for dem, der i øvrigt får lettelser, der langt overstiger denne forøgelse, som de fleste så i øvrigt kan spare sig ud af.

Det var en fryd at se TV-Avisen den aften, formanden for Butikshandelens Fællesråd blev interviewet om dette enorme problem for hans butik. Alt imens manden fortalte om sine genvordigheder, fokuserede fjernsynet på spotlamperne i hans loft, der sad som støre på en elledning – et kæmpeoverforbrug, som de fleste jo godt ved at de har. Jeg gad egentlig vide, hvor mange der har checked deres elforbrug. De fleste vil kunne spare sig ud af denne mindre CO₂-afgift.

Men det er altså de argumenter, man nu vælger for at sige nej. Derfor må jeg også sige, når ministeren vælger sådan punktvis at sige, at det her strider imod alt det, regeringen går efter, at så er det for det første forkert, hvad angår det at øge skattetrykket. Vi kan for vores skyld godt sænke andre skatter og afgifter samtidig, hvis den afgiftslettelse, der ligger i regeringens udspil nu i milliardklassen, ikke er tilstrækkelig.

Vi har heller ikke noget ønske om at skabe administrative vanskeligheder. Når vi er gået ind i en opdeling af forslaget, som det er nu, så er det udelukkende af hensyn til konkurrenceerhvervene, og det hensyn bliver vi nu bebrejdet at vi tager. Det må vi så overveje om vi kan ændre ved. Skal vi finde et andet flertal end sammen med regeringen, så er det jo sandsynligt, at vi må ændre noget ved det. Så gør vi det. Så fjerner vi nogle af de administrative vanskeligheder, som også regeringspartierne har haft indvendinger imod.

Derudover siges der til sidst – hvad der er helt forkert – at det forvrider konkurrenceevnen. Det fremgår jo alene af, at alle andre EF-lande også gennemfører det, og af, at vi i øvrigt på energiområdet har en favørstilling inden for industrien og erhvervene i forhold til andre EF-lande.

Så det er en masse søgte argumenter, der skal bringes til anvendelse for at sige nej til dette forslag.

Jeg må ærligt talt sige, at jeg ikke forstår det. Jeg forstår ikke visdommen i regeringens totale afvisning af forslaget. For hvad er det, der kommer til at ske? Ja, det er jo, at et flertal i Folketinget – formentlig inden sommerferien – ved-

tager et beslutningsforslag, som herefter pålægger regeringen at udføre en bestemt handling. Det er altså den samme regering, som i dag afviser at gå ind i opgaven, der kommer til at udføre opgaven til slut. Hvorfor ikke selv gå ind og være med til at påvirke det grundlag, man skal beslutte sig på?

Tidsplanen er: Beslutning om forslaget, inden Folketinget tager på sommerferie, og endelig vedtagelse inden jul, senest sammen med finansloven for 1992. Det er planen, som bliver fastholdt, og det kan man lige så godt indstille sig på.

Et par elementer i beslutningsforslaget har været draget frem, hvor man kritiserer, at der er midler, der tilbageføres. For det første siger man, at de skal tilbageføres, og så kritiserer man den måde, vi gør det på.

Det er en god måde at gøre det på, for det første fordi det, som hr. Poul Nielson har været inde på, er et virkelig stort og nødvendigt miljøpolitisk tiltag at få de sidste områder i storbyen med på kraftvarmesystemet. Det i sig selv er en kæmpeopgave, og jeg glæder mig over, at hr. Duetoft i hvert fald så dette perspektiv. Det er også rigtigt, som det er blevet påpeget af hr. Duetoft, at det kun er et spørgsmål om adgangen til de midler, der stilles til rådighed for kommuner, der vil bruge puljerne. Det er til dem, vi siger: Den adgang har I kun, hvis I bruger tilslutningspligten.

Det kan jo meget vel føre til, at man ved både at bruge tilslutningspligten og få adgang til puljen kan lave konverteringstilskudsordninger for de mennesker, der skal med. Inden for de første 2-3 år kunne man jo tilbyde dem – formentlig helt uden omkostninger for mange af dem – at gå over til kraftvarmesystemet, fordi man får adgang til denne pulje. Derfor er det en god idé.

Det er en noget fortænkt måde at sige det på, at tilskudsordninger ikke må laves på denne måde, men det skal ske over finansloven. Jamen det kommer det jo også til. Som bekendt går jo først indtægterne fra skatterne ind i kassen, og derefter deles en masse penge ud med finansloven. Så det er helt efter opskriften; men sådan må det bare ikke være, det skal være på en lidt anden måde eller helst slet ikke være. Jeg må altså efterlyse, at regeringen finder ud af, om man vil være med til det eller ej. Under alle omstændigheder er det jo regeringen, der